

Sygn. akt II C 343/17

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 lutego 2018 roku

Sąd Rejonowy dla Łodzi – Widzewa w Łodzi, Wydział II Cywilny w następującym składzie:

Przewodnicząca : SSR A. M.

Protokolant : staż. W. Ł.

po rozpoznaniu w dniu 15 lutego 2018 roku w Łodzi na rozprawie sprawy

z powództwa D. B.

przeciwko Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w Ł.

o zadośćuczynienie, odszkodowanie

oddala powództwo.

Sygn. akt II C 343/17

UZASADNIENIE

Pozwem złożonym w dniu 4 maja 2017 roku D. B. wniosła o zasądzenie od Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w Ł. kwoty 10.000 zł tytułem częściowego zadośćuczynienia wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 19 lipca 2016 roku do dnia zapłaty oraz kwoty 100 zł tytułem częściowego odszkodowania obejmującego zwrot kosztów opieki osób trzecich i leczenia wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 19 lipca 2016 roku do dnia zapłaty, a także ustalenie, iż pozwany ponosi odpowiedzialność za skutki wypadku z dnia 15 stycznia 2016 roku mogące ujawnić się u powódki w przyszłości. Wniosła również o zasądzenie od pozwanej kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm prawem przepisanych.

W uzasadnieniu wskazano, iż w dniu 15 stycznia 2016 roku powódka idąc chodnikiem przy ul. (...) w Ł. poślizgnęła się na nieodśnieżonej nawierzchni i upadła doznając obrażeń ciała. W ocenie powódki, do upadku doszło na skutek niewykonywania przez pozwaną ciężących na niej obowiązków w zakresie zimowego utrzymania administrowanych terenów (pozew k. 2-4).

Postanowieniem z dnia 11 maja 2017 roku Sąd zwolnił powódkę od kosztu opłaty sądowej od pozwu w całości i oddalił wniosek o zwolnienie od kosztów sądowych w pozostałej części (postanowienie k. 64).

W odpowiedzi na pozew strona pozwana wniosła o oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenie od powódki na swoją rzecz kosztów postępowania sądowego. Strona pozwana zakwestionowała powództwo tak co do zasady, jak i co do wysokości (odpowiedź na pozew z uzasadnieniem k. 66-67).

W toku dalszego postępowania stanowiska stron nie uległy zmianie.

Sąd Rejonowy dla Łodzi – Widzewa w Łodzi ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 15 stycznia 2016 roku, przed południem, powódka D. B. idąc wydeptaną ścieżką prowadzącą przez trawnik pomiędzy blokami numer (...) i (...) poślizgnęła się na zaśnieżonej nawierzchni i upadła, doznając złamania lewego podudzia. (zeznania powódki D. B. – elektroniczny protokół rozprawy z dnia 15 lutego 2018 r. czas elektroniczny

00:03:09 k. 115-116 w związku z informacyjnymi wyjaśnieniami – elektroniczny protokół rozprawy z dnia 23 października 2017 czas elektroniczny 00:52:53 k. 92).

Teren na którym doszło do zdarzenia był wydeptaną przez mieszkańców osiedla ścieżką na trawniku między blokami łączącymi ulicę (...) z ulicą (...). W miejscu, gdzie poślizgnęła się powódka nie było chodnika (zeznania powódki D. B. – elektroniczny protokół rozprawy z dnia 15 lutego 2018 r. czas elektroniczny 00:03:09 k. 115-116 w związku z informacyjnymi wyjaśnieniami – elektroniczny protokół rozprawy z dnia 23 października 2017 czas elektroniczny 00:52:53 k. 92, zeznania W. P. – elektroniczny protokół rozprawy z dnia 23 października 2017 czas elektroniczny 00:11:36 k. 89-90, zeznania A. C. – elektroniczny protokół rozprawy z dnia 23 października 2017 czas elektroniczny 00:23:25 k. 90-91, dokumentacja fotograficzna k. 96, k. 102-107, wydruk mapy k. 101).

Nawierzchnia ziemna była w tym miejscu pokryta warstwą śniegu, pod którym znajdował się lód. Ścieżka nie była posypana piaskiem (zeznania powódki D. B. – elektroniczny protokół rozprawy z dnia 15 lutego 2018 r. czas elektroniczny 00:03:09 k. 115-116 w związku z informacyjnymi wyjaśnieniami – elektroniczny protokół rozprawy z dnia 23 października 2017 czas elektroniczny 00:52:53 k. 92, zeznania W. P. – elektroniczny protokół rozprawy z dnia 23 października 2017 czas elektroniczny 00:11:36 k. 89-90, zeznania A. C. – elektroniczny protokół rozprawy z dnia 23 października 2017 czas elektroniczny 00:23:25 k. 90-91).

D. B. mieszka w domu jednorodzinnym przy ul. (...) w Ł.. Powódka wybrała jako drogę powrotu do domu przejście przez trawnik po ścieżce, z uwagi na odległość. Droga do jej miejsca zamieszkania wytyczonymi na osiedlu chodnikami była możliwa, jednakże była ona dłuższą drogą. Powódka знаła teren osiedla oraz ścieżkę po której się poruszała w dniu zdarzenia (zeznania powódki D. B. – elektroniczny protokół rozprawy z dnia 15 lutego 2018 r. czas elektroniczny 00:03:09 k. 115-116 w związku z informacyjnymi wyjaśnieniami – elektroniczny protokół rozprawy z dnia 23 października 2017 czas elektroniczny 00:52:53 k. 92).

Powódka po upadku nie była w stanie samodzielnie się poruszać. Została przewieziona do (...) im. M. K. w Ł., gdzie była hospitalizowana (dokumentacja medyczna k. 8-42, zeznania powódki D. B. – elektroniczny protokół rozprawy z dnia 15 lutego 2018 r. czas elektroniczny 00:03:09 k. 115-116 w związku z informacyjnymi wyjaśnieniami – elektroniczny protokół rozprawy z dnia 23 października 2017 czas elektroniczny 00:52:53 k. 92, zeznania S. B. – elektroniczny protokół rozprawy z dnia 23 października 2017 czas elektroniczny 00:42:33 k. 91-92)

Obszar, na którym w dniu 15 stycznia 2016 roku doszło do wypadku powódki, znajduje się w zasobach i zarządzie Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w Ł..

(okoliczność bezsporna)

Stan faktyczny w niniejszej sprawie został ustalony na podstawie powołanych wyżej dowodów, wśród nich dokumentów w postaci dokumentacji lekarskiej i kart historii leczenia, których ważność nie była kwestionowana przez strony w toku procesu, a także na podstawie zeznań powódki i zeznań powołanych w sprawie świadków. Warto podkreślić, iż materiał dowodowy, na którym oparł się Sąd dokonując ustalenia stanu faktycznego nie był kwestionowany przez żadną ze stron w jakimkolwiek zakresie. Nadto zeznania złożone przez świadków: A. C., W. P. oraz przez powódkę wzajemnie ze sobą korespondują i są zbieżne ze złożoną do akt dokumentacją fotograficzną, na której przedstawione zostało miejsce, w którym doszło do zdarzenia w dniu 15 stycznia 2015 roku.

Ustaień stanu faktycznego na podstawie kserokopii dokumentów dokonano na podstawie przepisu art. 308 k.p.c.

Postanowieniem wydanym na rozprawie w dniu 15 lutego 2018 roku Sąd oddalił wniosek o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego ortopedy albowiem powyższy dowód nie ma znaczenia dla rozstrzygnięcia. Okoliczność ustalenia uszczerbku na zdrowiu powódki

w świetle przeprowadzonego postępowania dowodowego nie jest konieczna, bowiem zasadność czynienia ustaleń w zakresie wysokości roszczenia powódki jest uzależniona od określenia w pierwszej kolejności zasadności powództwa.

Sąd Rejonowy dla Łodzi – Widzewa w Łodzi zważył co następuje:

Powództwo jako niezasadne podlegało oddaleniu w całości.

W niniejszej sprawie strona pozwana kwestionowała zasadność swojej odpowiedzialności za szkodę powódki powstałą w wyniku wypadku z dnia 15 stycznia 2016 roku.

Podstawą przedmiotowego powództwa jest art. 415 k.c, zgodnie z którym kto z winy swej wyrządził drugiemu szkodę obowiązany jest do jej naprawienia.

Tym samym odpowiedzialność na jakiej odpowiada strona pozwana w przedmiotowej sprawie wynika z zasady zawinienia, a więc działanie sprawcy szkody musi być zawinione. Może ono polegać na podjęciu określonego działania, jak i na jego zaniechaniu (w przypadku, gdy istnieje obowiązek działania). Do powstania odpowiedzialności deliktowej konieczne jest kumulatywne spełnienie trzech jej przesłanek, a mianowicie: zdarzenia szkodzącego polegającego na zawinionym działaniu lub zaniechaniu, powstanie szkody, istnienie związku przyczynowego pomiędzy zdarzeniem a szkodą.

O winie sprawcy szkody możemy mówić wówczas, gdy jego zachowanie w kontekście całokształtu porządku prawnego ma charakter obiektywnie bezprawny oraz, gdy można mu postawić zarzut, iż mając świadomość szkodliwego skutku swego zachowania i przewidując jego wystąpienie, celowo zmierzał on do osiągnięcia owego skutku (wina umyślna) lub nie dołożył należytej staranności, aby skutkom owego zachowania zapobiec (wina nieumyślna - niedbalstwo). Przypisanie danej osobie winy jest przy tym uwarunkowane tym, czy mogła ona w sposób należyty postrzegać swe zachowanie i pokierować nim, a więc zależy od poczytalności danej osoby.

W tym miejscu wskazać należy, iż zobowiązany za szkodę ponosi odpowiedzialność tylko za normalne następstwa działaniami lub zaniechania, z którego szkoda wynikła (art. 361 § 1 k.c.). Pomiędzy stanem rzeczy określonym jako przyczyna, a stanem rzeczy uznawanym za szkodę musi istnieć obiektywny związek wyrażający się w tym, iż przyczyna jest warunkiem sine qua non wystąpienia szkody. Naprawienie szkody obejmuje, zgodnie z art. 361 § 2 k.c., co do zasady, straty które poszkodowany poniósł (damnum emergens) oraz korzyści, które poszkodowany mógłby osiągnąć, gdyby nie wyrządzono mu szkody (lucrum cessans).

Łączne wystąpienie powyższych przesłanek jest niezbędne dla istnienia odpowiedzialności za daną szkodę na zasadzie winy. W świetle ogólnej zasady ciężaru dowodu wyrażonej dyspozycją art. 6 kc, udowodnienie owych przesłanek spoczywało w niniejszej sprawie na stronie powodowej. Zatem rzeczą strony powodowej było wykazanie istnienia przesłanek odpowiedzialności deliktowej, w tym zawinionego zachowania się strony pozwanej, jako zdarzenia, z którym ustawa łączy obowiązek odszkodowawczy, oraz związku przyczynowego między tym zachowaniem się a szkodą.

Powódka w pozwie podnosiła, że na skutek nienależytego uprzątnięcia chodnika, poślizgnęła się na zalegającym pod śniegiem lodzie i upadając, doznała urazu lewej nogi. Mając na uwadze przytoczone w treści pozwu twierdzenia powódki, które nie znalazły potwierdzenia w przeprowadzonym postępowaniu dowodowym Sąd uznał, że w przedmiotowej sprawie zasada odpowiedzialności strony pozwanej nie została wykazana.

Utrzymanie w czystości nieruchomości oraz przylegających do nich chodników reguluje ustawa z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (tekst jedn. Dz. U. z 2013 r. poz. 1399, z późn. zm., w treści obowiązującej w dacie wypadku powódki - 15 stycznia 2016 r.). Zgodnie z art. 5 ust. 1 pkt 4 tej ustawy, właściciele i użytkownicy wieczystości nieruchomości mają obowiązek utrzymania czystości i porządku przez usuwanie błota, śniegu, lodu i innych zanieczyszczeń z chodników położonych wzdłuż nieruchomości, przy czym za taki chodnik uznaje się wydzieloną część drogi publicznej służącą dla ruchu pieszego położoną bezpośrednio przy granicy nieruchomości.

Transponując powyższe rozważania na grunt przedmiotowej sprawy Sąd nie miał wątpliwości, co zostało zresztą bezpośrednio przyznane przez powódkę, że do wypadku powódki w dniu 15 stycznia 2016 roku doszło nie na chodniku, czy innym ciągu pieszym przeznaczonym do poruszania się pieszych, lecz na trawniku, na którym wydeptano ścieżkę

prowadzącą od ulicy (...) do ulicy (...). Niniejszą okoliczność potwierdzili przesłuchani w sprawie świadkowie wynika ona również z przedłożonej do akt sprawy dokumentacji fotograficznej. Obszar, na którym doszło do wypadku powódki w dniu 15 stycznia 2016 roku, znajduje się w zasobach i zarządzie Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w Ł.. Jednakże, co oczywiste, teren ten, z uwagi na fakt, iż jest terenem zielonym, porośniętym trawą, nie podlega obowiązkowi regularnego odśnieżania i utrzymywania

w zdatności do poruszania się po nim pieszych. Czynności porządkowe w okresie zimowym nie odbywają się na trawnikach. Zarządca nieruchomości nie jest obowiązany do uprzątnięcia trawnika z zalegającego śniegu. Wbrew twierdzeniom pełnomocnika powódki, nie można nakazać właścicielom lub zarządcom nieruchomości usuwania bądź ograniczania śliskości trawników. Zauważyć należy, iż strona powodowa, z jednej strony ma racje, iż za chodnik należy uznać części drogi wyznaczoną dla ruchu pieszych, z drugiej zaś strony, bezsprzecznie trawnik dla ruchu pieszych przeznaczony nie został. Tym samym nie można tego terenu uznać za chodnik, na którym istniałby obowiązek jego zimowego odśnieżania. Przypadek powódki z dnia 15 stycznia 2016 roku należy poczytać jedynie za nieszczęśliwy wypadek,

do którego doszło w wyniku nieuwagi samej powódki a także na skutek jej wyboru, miała bowiem możliwość dojścia do miejsca zamieszkania drogą wytyczoną chodnikami,

z której jednak na swoją odpowiedzialność, nie skorzystała. Tym samym, w ocenie Sądu brak jest związku przyczynowego pomiędzy szkodą poniesioną przez powódkę a zachowaniem pozwanej Spółdzielni, które w okolicznościach rozpoznawanej sprawy nie może zostać poczytane w kategorii niewłaściwego utrzymania administrowanego terenu.

Reasumując w przedmiotowej sprawie Sąd nie dopatrył się zawinonego działania, zaniechania strony pozwanej, tym samym nie dopatrył się związku przyczynowego między szkodą powódki a działaniem strony pozwanej. Powódka poruszała się po terenie niedopuszczonym dla ruchu pieszych (trawniku), co do którego po stronie pozwanej nie było obowiązku odśnieżania.

Z powyższych względów i w oparciu o powołane przepisy Sąd oddalił powództwo, uznając je za bezzasadne.